

Datum van inontvangstneming : 28/05/2025

Zaak C-289/25**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

16 april 2025

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 april 2025

Verzoekende partij:

Société Générale SA

Verwerende partij:

Ministre du budget et des comptes publics

In de onderhavige zaak zijn de verliezen waarop het verzoek tot verrekening met het totaalresultaat van de groep betrekking heeft, geleden door een dochteronderneming naar Slowaaks recht van een tot de groep behorende vennootschap.

Bovendien hebben de administratieve feitenrechters de beroepen die zijn ingesteld tegen de weigering van de belastingdienst om de verlangde verrekening toe te staan, verworpen.

Ter ondersteuning van haar cassatieberoep voert de verzoekende vennootschap aan dat de cour administrative d'appel de Paris (bestuursrechter in tweede aanleg Parijs, Frankrijk) met zijn oordeel blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, aangezien, ten eerste, het arrest van 22 september 2022, W (Aftrekbaarheid van de definitieve verliezen van een niet-ingezeten vaste inrichting), dat betrekking heeft op vaste inrichtingen, niet kan worden toegepast op niet-ingezeten dochterondernemingen van ingezeten vennootschappen, ten tweede, het Hof in het arrest van 25 februari 2010, X Holding (C-337/08, EU:C:2010:89), heeft geoordeeld dat de situatie van een ingezeten moedervennootschap die met een ingezeten dochteronderneming een fiscale eenheid wil vormen, uit het oogpunt van het doel van een fiscale-integratieregeling objectief vergelijkbaar is met de situatie van een ingezeten

moederverenootschap die met een niet-ingezeten dochteronderneming een fiscale eenheid wil vormen, en, ten slotte, op de fiscale-integratieregeling van de artikelen 223 A en volgende van de code général des impôts (algemeen belastingwetboek, Frankrijk) het voorbehoud moet worden toegepast dat is geformuleerd in het arrest van 13 december 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), waaruit volgt dat de definitieve verliezen van een niet-ingezeten dochteronderneming verrekenbaar zijn.

Voor het overige zijn de overwegingen van het verwijzingsarrest en de vragen identiek aan die in zaak C-287/25.